

Praktyka wykonawcza – teoria i estetyka

Nazwa Wydziału	Wydział Historyczny
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Instytut Muzykologii
Nazwa modułu kształcenia	Praktyka wykonawcza – teoria i estetyka
Kod modułu	F 663
Język kształcenia	polski
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	<p><u>Wiedza. Student zna:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • kluczowe dla tej dziedziny pojęcia • najwybitniejszych badaczy i wykonawców zgłębiających teorię i estetykę praktyki wykonawczej • zagadnienia teorii wykonawstwa oraz metodologii tego typu badań <p><u>Umiejętności. Student potrafi:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnić kluczowe dla tej dziedziny pojęcia • określić i scharakteryzować najważniejsze problemy wykonawstwa • określić cechy wykonawstwa wybitnych artystów • posługiwać się wybranymi pojęciami muzykologicznymi w języku angielskim <p><u>Kompetencje społeczne. Student:</u> aktywnie uczestniczy w życiu koncertowym i docenia rolę kontaktu z żywą muzyką w badaniach muzykologicznych</p>
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	fakultatywny
Rok studiów	dowolny Studia II stopnia, stacjonarne
Semestr	
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	Renata Suchowiejko
Sposób realizacji	Zajęcia wymagające bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów. Moduł ma charakter interaktywny, kładzie nacisk na samokształcenie i aktywne formy podawcze.
Wymagania wstępne i dodatkowe	
Rodzaj i liczba godzin zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, gdy w danym module przewidziane są takie zajęcia	konwersatorium: 30
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	3
Bilans punktów ECTS	Udział w zajęciach: 1 Przygotowanie bieżące studenta do zajęć: 1 Przygotowanie studenta do zaliczenia modułu: 1
Stosowane metody dydaktyczne	<ul style="list-style-type: none"> • objaśnienie lub wyjaśnienie • wykład informacyjny • wykład problemowy • wykład konwersatoryjny • metody aktywizujące – udział w koncercie, film itp.
Metody sprawdzania i kryteria oceny	Aktywność na zajęciach, przygotowanie prezentacji

efektów kształcenia uzyskanych przez studentów	
Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu	Zaliczenie na podstawie udziału w zajęciach oraz realizacji zadań wyznaczonych przez wykładowcę
Treści modułu kształcenia	<p>Celem modułu jest zapoznanie studenta z problematyką „performance studies” w zakresie wykonawstwa skrzypcowego</p> <p>Treści kształcenia obejmują trzy elementy, służące rozwijaniu zainteresowań studentów, a także zachęceniu ich do aktywnego włączenia się w proces dydaktyczny:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● segment 1 (10 godz.) – wykłady dotyczące zagadnień teorii wykonawstwa oraz metodologii badań nad wirtuozostwem skrzypcowym; ● segment 2 (10 godz.) – prezentacje studentów poświęcone wybranym zagadnieniom z zakresu współczesnego wykonawstwa skrzypcowego (analiza techniki i stylu wykonawczego wybitnych artystów, na podstawie nagrań CD i DVD); ● segment 3 (10 godz.) – udział w ćwiczeniach terenowych, rozwijających umiejętności analizy i oceny sztuki interpretacji poprzez kontakt z „żywym” wykonawstwem (uczestnictwo w roli obserwatora w konkursach lub festiwalach wiolinistycznych, np. IV Młodzieżowy Konkurs na Skrzypce Solo im. Tadeusza Wrońskiego; VIII Festiwal Wiolinistyczny im. Bronisława Hubermana).
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu	<p><u>Literatura:</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Milsom David, Theory and Practice in Late Nineteenth-Century Violin Performance 1850-1900, Aldershot 2003, Ashgate. 2. Musical Performance. A Guide to Understanding, ed. John Rink, Cambridge 2006, Cambridge University Press. 3. Niccolò Paganini. Diabolus in Musica, ed. Andrea Barizza & Fulvia Morabito, Turnhout 2010, Brepols. 4. Reiss Józef, Skrzypce i skrzypkowie, Kraków 1955, PWM. 5. Schwarz Boris, Great Masters of the Violin, New York 1983, Simon & Schuster. 6. Stowell Robin, Violin Technique and Performance Practice in the Late Eighteenth and Early Nineteenth Centuries, Cambridge 1985, Cambridge University Press. 7. The Cambridge Companion to the Violin, ed. Robin Stowell, Cambridge 1992, Cambridge University Press.